

тровъ Самотраки или продължаватъ пътя си безъ да бждатъ окончателно натоварени или разтоварени. При Дедеагачъ може да се построи голѣмо пристанище, но то ще се рентира и развива само тогазъ, когато то е пристанище на цѣлия свой географски и стопански хинтерландъ, а не на нѣкаква малка областъ, каквато може да прѣдставя часть отъ Тракия.

Положението на Дедеагачъ е много благоприятно. Той се намира на пътъ за Цариградъ, за малоазиятскитѣ градове, за Суезъ, за градоветѣ на Египетъ, за Пирея и за всички прѣзморски градове; той върти особено уживена търговия съ многочисленнитѣ съсѣдни острови на Бѣло море. Различното производство на островитѣ и Бѣлгария и самия начинъ на транспортъ чрѣзъ гемии и малки параходи е много сгоденъ за нашата търговия на дребно. Въ Дедеагачъ се събира не само сухоземното съ мрското съобщение, но и напрѣчната Марицина желѣзна линия се съединява въ него съ надлъжната „Жонксионъ“, която свързва Македония съ Цариградъ.

Въ долината на долна Марица най-главниятъ градъ отъ най-старо врѣме и до днесъ остава Одринъ (Адрианополъ). Той лежи отвждъ, на лѣво отъ Марица, но неговата желѣзнопжтна станция съ модерно застроеното прѣдградие Караагачъ, което ний кръстихме Одринъ за разлика отъ Едрене и Адрианополъ, лежи на дѣсния брѣгъ, въ областъта на Западна Тракия. Одринъ има много благоприятно положение: той лежи на онова мѣсто въ Одринското поле, дѣто се втичатъ въ Марица двата ѣ най-главни притоци Тунджа и Арда. Той лежи на главния пътъ